

Adventní pohádky pro malé medvědy 2021

Seznam pohádek a autorů:

Příběh mezi kopci – Vítězslava Nečasová

Poklad čarodějnice Jenovéfy – Barbora Folejtarová

240V – Monika a Jan Šťastní

Zapomětlivá Adélka – Tereza Ircingová

Ledové prokletí – Marie Haklová

Jak to bylo s barvami – Natálie Matysková

Kočička pod stromeček – Jana Šrumová

Jak začali krysáci slavit Vánoce – Barbora Folejtarová

Pohádka pekařská – Marie Haklová

Kočička a nejcennější poklad – Tereza Čápová

Největší dar – Kateřina Špirochová

O Hypatii a její odvaze (Zamrzlé království, část první) – Monika a Jan Šťastní

O Theonovi a jeho cestě (Zamrzlé království, část druhá) – Monika a Jan Šťastní

Tajemství nitra hor – Marie Haklová

Křídla labutí – Tereza Čápová

Straka, která neuměla krást – Marie Luisa Stiborová

Králíčkovu dobrodružství – Jana Šrumová

Město bílých vran – Barbora Folejtarová

Skřítek Marek – Vítězslava Nečasová

Vazačka knih – Kateřina Špirochová

Zamrzlá hra – Anna Pecinová

Lapis lazuli – Marie Haklová

Slzy, které léčí – Barbora Šiala Špirochová

Tři ženy a medvídek – Jitka Straková

Skřítek Marek

Vítězslava Nečasová, tanečnice a lektorka, která dětem skrze tanec ukazuje kouzlo umění

Ve vesnici Konrádov se to kdysi dávno hemžilo skřítky. S lidmi žili v poklidu a dobře s nimi vycházeli. Každou zimu se skřítky na Vánoce uchylovali na kopec do skal, kterým se říkalo Zkamenělý zámek. Ty skály totiž jako zkamenělý zámek opravdu vypadaly – vedly jimi úzké chodby, které ústily do malých světniček, a právě tam se skřítkové uchylovali, aby přes zimu poklidně odpočívali. Během podzimu si nanosili zásoby jídla a spoustu dříví, aby je zima nezaskočila. Od jara do zimy skřítky pobývali v Konrádově v zahradních domcích, sklepech, na půdách nebo v kůlnách. Rádi pracovali a pomáhali lidem zvelebovat jejich zahrady.

Opakem pracovitých skřítků byl Marek. Skřítek tak líný, až z toho rozum přecházel. Marek jen spal nebo lenořil. A když nelenořil, tak spal. No a když nespál, však vy vítě. Všichni skřítky mu nadávali, že ze samého lenošení bude na placku, ale Marek se vždy jen podíval, líně si odfrkl a usnul.

Jednoho dne nastala opět doba stěhování na Zkamenělý zámek. Bylo na čase, protože venku padaly poslední listy ze stromů a vzduch začal ochlazovat ledový vítr.

„Marku, honem si pospěš, odcházíme nahoru do lesů, na Zkamenělý zámek,“ ozvalo se zvenku. Marek ale napůl spal a napůl nevnímal. Nechtěl si představit, že by musel jít se svým těžkým kufrem nahoru lesem do kopců. Dostal totiž od nejstaršího skřítky důležitý úkol – měl na starosti nejen své věci, ale také všechny skřítkovské vánoční ozdoby. Všichni si mysleli, že by taková zodpovědnost mohla skřítky Marka trochu povzbudit z jeho neobyčejné lenosti, ale opak byl pravdou.

„Já se ještě trochu prospím a pak za vámi vyrazím,“ zamumlal si pro sebe a přitáhl si prošívanou deku pořádně pod bradu. V kůlně na nářadí už bylo pěkně chladno, ale ani to Marka nepřesvědčilo, aby svoje kamarády skřítky dohnal.

(dokončení v Adventních pohádkách pro malé medvědy 2021)

Lapis lazuli

Marie Haklová, maminka Malých medvědů, Oldíka a Mikuláše

V dalekých zemích žila dívka jménem Aya a ta vyráběla nadpozemsky krásné mozaiky. Nejradši si hrála s různými ornamenty podle své vlastní fantazie a jejím nejoblíbenějším materiálem bylo sklo, které ráda kombinovala s drahými kameny. Někdy na svém díle pracovala několik dlouhých týdnů, spala málo, a když už spala, tak na podlaze přímo tam, kde její dílo vznikalo. Pořádně nejedla, s nikým moc nemluvila a naplno se věnovala své práci. Když tvořila, blízko ní se vznášely múzy, které jí našeptávaly, jak má dále pokračovat.

Jednoho dne se stala podivná věc. Aya zrovna dokončovala mozaiku v královském paláci a tvořila zimní obraz, kterému vévodil led, sníh, vítr a mráz. Tolik se do své práce ponořila, že jí krutě zably prsty a musela se teple oblékat, aby vůbec mohla pracovat. Měla pocit, jako by vznikající mozaika měla v den dokončení zamrznout, taková jí při její tvorbě byla zima. Dnes byl ten den, kdy měla Aya zasadit poslední kámen na své místo, poslední dílek mozaiky, který zakončí její dílo. K jejímu překvapení ale nemohla najít ten správný modrý odstín kamene, který by se do mozaiky hodil. Vyzkoušela jich už několik, ale vždy tomu něco chybělo. Žádný z kamenů, které měla k dispozici, nevyjadřoval tak krutý mráz, který chtěla výslednému dílu vdechnout.

Aya se tím trápila několik dní. Slíbila, že dílo bude brzy dokončeno, a král jí zase slíbil, že dostane spoustu peněz, až konečně uvidí výsledek jejího snažení. Ale Aya jako by ztratila sílu obraz dokončit. Nešťastně seděla dlouhé hodiny před ledovým obrazem a rmoutila se. Nevěděla, co má dělat.

„Ach, múzy moje, co teď? Nemohu najít ten správný kámen. Obraz je stále nedokončený, král nervózní a já bez peněz. Co budu dělat?“ marně se Aya dovolávala nějaké pomoci a rady. Tu se najednou zvedl vítr a v něm slyšela jemné šeptání:

„Musíš za Ledovým králem. Ten nosí náhrdelník s tím nejmodřejším kamenem uprostřed. To je ten správný kámen, kterým dokončíš své dílo. Musíš od něj náhrdelník získat, kámen vyjmout a zasadit do svého obrazu. Dej pozor, Ayo, cesta je nebezpečná, ale co je to proti nebezpečí v přítomnosti Ledového krále! Dej pozor...“ Vítr tiše odvál a s ním i poslední slova. Aya šla domů, nikomu nic neřekla, do královského paláce poslala vzkaz, že se dokončení obrazu trochu zpozdí, sbalila si pár věcí a vyrazila na cestu...

(dokončení v Adventních pohádkách pro malé medvědy 2021)